

CURTEA MILITARĂ DE APEL BUCUREȘTI

București, Șoseaua Progresului, nr. 41, sector 5, cod poștal 050692

Tel.: 021.411.64.97 * Fax: 021.410.79.25

e-mail: ##### ; #####

Număr notificare ANSPDCP: 3888

Cod ECLI ECLI:RO:CMABU:2024:007.#####

Dosar nr. ###/753/2023(##/81/2024)

C3A

DECIZIA PENALĂ NR.##

Ședința publică din 10.07.2024

Curtea Militară de Apel constituită din:

PREȘEDINTE: Mr. #####-#####

JUDECĂTOR: Cpt. #####-#####

GREFIER: #####-#####

MINISTERUL ##### – Parchetul ##### de pe lângă Curtea Militară de Apel București este reprezentat prin procuror militar, locotenent-colonel #####.

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de inculpatul cap. cls. a ###-a ##### precum și de părțile civile #####, ##### și ##### împotriva sentinței penale nr.##/26.04.2024 pronunțate de Tribunalul ##### București în dosarul nr.###/753/2023. Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 12.06.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 391 alin. 1 Cod procedură penală, a stabilit deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii la data de 27.06.2024, ulterior amânând pronunțarea la data de 10.07.2024, când în aceeași compunere, a decis următoarele:

CURTEA MILITARĂ,

Deliberând asupra apelurilor declarate de inculpatul cap. cls. a ###-a ##### precum și de părțile civile #####, ##### și #####, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.##/26.04.2024 pronunțată de Tribunalul ##### București în dosarul nr.###/753/2023, în baza art.396 alin.1 și 2 C.pr.pen. a condamnat pe inculpatul cap. cls. a ###-a ##### din cadrul U.M. 0198 București la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă prev. de art.192 alin.1 și 2 C.pen.

În temeiul art.67 alin.1 C.pen. rap. la art.66 alin.1 lit. i) C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a conduce pe drumurile publice vehicule pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, pe o perioadă de 2 (doi) ani.

În baza art.65 alin.1 C.pen. a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea dreptului prev. de art.66 alin.1 lit. i) C.pen., a cărui exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

În considerarea disp. art.65 alin.3 C.pen. pedeapsa accesorie se execută pe durata executării pedepsei principale privative de libertate sau până când aceasta este considerată ca executată.

În baza art.91 C.pen. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și a stabilit un termen de supraveghere de 2 (doi) ani, conform dispozițiilor art.92 C.pen.

În baza art.93 alin.1 C.pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune #####, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 lit. b) C.pen. a impus inculpatului să execute următoarea obligație pe parcursul termenului de supraveghere:

- să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune ##### sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate, în legătură cu importanța respectării normelor legale care reglementează circulația rutieră pe drumurile publice.

În baza art.404 alin.2 C.pr.pen. și art.93 alin.3 C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 120 de zile lucrătoare în cadrul uneia dintre următoarele instituții, la alegerea consilierului de probațiune: Primăria Comunei Olteni, #####

În baza art.404 alin.2 C.pr.pen. și art.91 alin.4 C.pen. a atras atenția inculpatului asupra conduitei sale viitoare, asupra respectării disp. art.93 alin.5 C.pen. privind termenul în care trebuie îndeplinite integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare și asupra disp. art.96 C.pen. care prevăd revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și dispunerea executării pedepsei în cazul în care, pe parcursul termenului de supraveghere, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere ori nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege sau dacă nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre ori dacă săvârșește o nouă infracțiune pe parcursul termenului de supraveghere.

Executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptului menționat mai sus va începe, conform art.68 alin.1 lit. b) C.pen., de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

În temeiul art.397 alin.1 C.pr.pen. a admis în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă ##### și în baza art.86 C.pr.pen. a obligat partea responsabilă civilmente Societatea de Asigurare Insurance Company DallBogg: Life and Health EAD #####, având ca și corespondent în ##### Societatea ##### S.R.L. la plata către respectiva parte civilă a sumei de 75.000 lei cu titlu de daune morale, actualizată la data plății efective în raport cu rata inflației.

În temeiul art.397 alin.1 C.pr.pen. a admis în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă ##### și în baza art.86 C.pr.pen. a obligat partea responsabilă civilmente Societatea de Asigurare Insurance Company DallBogg: Life and Health EAD #####, având ca și corespondent în ##### Societatea ##### S.R.L. la plata către respectiva parte civilă a sumei de 75.000 lei cu titlu de daune morale, actualizată la data plății efective în raport cu rata inflației.

În temeiul art.397 alin.1 C.pr.pen. a admis în parte acțiunea civilă exercitată de partea civilă ##### și în baza art.86 C.pr.pen. a obligat partea responsabilă civilmente Societatea de Asigurare Insurance Company DallBogg: Life and Health EAD #####, având ca și corespondent în ##### Societatea ##### S.R.L. la plata către respectiva parte civilă a sumei de 75.000 lei, cu titlu de daune morale, actualizată la data plății efective în raport cu rata inflației.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a apreciat că fapta inculpatului cap. cls. a ###-a #####, comisă în timp ce conducea autovehiculul marca ##### A6 cu numărul de înmatriculare P-9486-BX pe un segment de drum în intravilanul localității Brătășani, #####, de a se angaja în depășirea bicicletei conduse de victima ##### pe același sens de mers și cu aceeași direcție de deplasare de a intra în coliziune cu viteza de 88 km/h cu bicicleta condusă de victima ##### pe același sens de mers și cu aceeași direcție de deplasare în momentul în care aceasta a efectuat o manevră de virare către stânga cu intenția de a pătrunde pe strada Albinelor unde își avea locuința, cauzându-i decesul la fața locului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii deucidere din culpă prev. de art.192 alin.1 și 2 C.pen.

Instanța, analizând probele administrate, a reținut că starea de fapt reținută în rechizitoriu este dovedită, atât sub aspect faptic, cât și volitiv, întrunind condițiile de tipicitate prevăzute de lege. Solicitării apărării de achitare au fost apreciate ca fiind neîntemeiate, având în vedere că în cauză rezultă culpa inculpatului, în concurs cu culpa victimei, care prin nerespectarea dispozițiilor legale incidente cu privire la regimul rutier a condus la producerea rezultatului grav, constând în decesul victimei la data de 14.08.2019.

Astfel, din raportul de expertiză tehnică auto (f. 154-180 dos. u.p.), precum și din supliment (f. 235 – 255 dos. u.p.) a rezultat că la momentul impactului, autoturismul condus de inculpat avea o viteză de 88 km/h, mult superioară limitei legale admise pe acel sector de drum.

Contrar susținerilor apărării, instanța a reținut că între această conduită și rezultatul concret socialmente periculos există o legătură de cauzalitate directă, această concluzie fiind relevată de către expert, care a concluzionat că viteza din momentele premergătoare impactului a generat o stare de pericol, concretizată, din nefericire prin decesul victimei.

Inculpatul nu a încălcat numai obligația generică prevăzută de lege de prudență, ci și dispozițiile art. 48-49 din OUG nr. 195/2002 și art. 121 din Regulamentul Codului rutier, prevederi legale care sunt stipulate tocmai

în vederea evitării de urmări precum cele din prezenta cauză. Art. 48 stipulează în mod expres faptul că respectarea regimului rutier de viteză pentru sectorul de drum, precum și adaptarea vitezei la condițiile concrete, se impun tocmai pentru ca orice manevră să se poată efectua în condiții de siguranță. Instanța a constatat că la momentul la care inculpatul se afla în depășirea victimei, acesta avea o viteză (la momentul frânării) de 88 km/h. ##### adevărat că s-a concluzionat că accidentul ar fi avut loc și dacă autoturismul ar fi circulat cu viteza de 50 km/h, această viteză fiind însă viteza maximă legală, astfel încât inculpatul ar fi putut avea posibilități sporite de evitare a accidentului la o viteză de deplasare mai redusă, iar urmările impactului la o viteză inferioară ar fi putut fi mai ușoare, neputându-se reține lipsa legăturii de cauzalitate între viteza avută și urmărirea produse în cauză.

Raportat la teoria imputării obiective a rezultatului, s-a reținut că comportamentul inculpatului și modalitatea concretă de acțiune în vederea, prin conducerea pe timpul nopții în cadrul unei localități cu o viteză cu mult superioară celei maxime admise legal a contribuit la creșterea semnificativă a posibilității producerii rezultatului în cauză

Acest risc nu este unul permis de lege, raportul de cauzalitate dintre acțiunea inculpatului din 14.08.2019, care a condus autospeciala marca ##### A6 cu numărul de înmatriculare P-9486-BX, ignorând regulile privind circulația pe drumurile publice aplicabile în acel sector de drum și urmarea periculoasă, producerea unui accident de circulație soldat cu decesul unei persoane, rezultă din probele analizate mai sus, care sunt lămuritoare în acest sens.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea culpei cu prevedere. Pentru infracțiunea săvârșită, instanța a stabilit o pedeapsă la a cărei individualizare va avea în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art.74 C.pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valorile ocrotite, natura și gravitatea rezultatului produs (decesul unei persoane), natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului (nu este cunoscut cu antecedente penale - f.36), conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal - și-a recunoscut vinovăția și regretă fapta, nivelul de educație și vârsta.

În concret, sub aspectul stării de pericol creată pentru valoarea ocrotită, instanța a constatat că infracțiunea săvârșită prezintă un grad de pericol social ridicat, relevat de împrejurările comiterii acesteia, astfel cum au fost analizate mai sus, relațiile sociale referitoare la integritatea corporală, sănătatea și viața persoanei, dar și la siguranța circulației pe drumurile publice fiind evident nesocotite de inculpat, care nu s-a conformat normelor legale aplicabile în zona în care circula și nu a adoptat o conduită atentă și prevăzătoare în sectorul de drum respectiv, ignorând regulile aferente manevrei efectuate.

Totodată, au fost avute în vedere conduita bună a inculpatului la locul de muncă și rezultatele obținute de acesta în activitatea profesională reieșite din caracterizarea întocmită de superiorii săi ierarhici, colegi etc. Valorizarea corespunzătoare a celor expuse impune ca rolul educativ al pedepsei, deopotrivă cu cel preventiv, să fie exprimate cu suficientă elocvență în sancțiunea penală aplicată, pentru a nu rămâne doar în sfera dezideratului pur teoretic, ci a asigura o finalitate efectivă și concretă operațiunii procesuale de individualizare și impunere a pedepsei.

Instanța a reținut totodată că în cauză culpa a fost comună, inclusiv victima contribuind, prin manevra de virare fără a se asigura, la urmările din cauză. Totodată, s-a constatat că de la momentul infracțiunii a trecut o perioadă mare, iar inculpatul este o persoană integrată social, care a regretat în mod sincer urmările cu privire la viața victimei, reținându-se astfel că potențialul său criminogen este unul redus.

Pentru motivele arătate, instanța a stabilit inculpatului o pedeapsă cu închisoarea orientată spre minimul special prevăzut de lege, constatându-se că în cauză, pronunțarea unei soluții cu suspendare reprezintă cea mai blândă individualizare prevăzută de lege, posibilă în concret în raport de limitele legale prevăzute de art. 192 alin. 2 C.pen. și că această individualizare, va conduce la pierderea calității de cadru militar, aceasta fiind în sine o sancțiune de natură să completeze presiunea penală.

În privința laturii civile, instanța de fond a reținut că, indubitabil, fapta inculpatului a provocat părților civile imense suferințe psihice, care se vor putea atenua, într-o mică măsură, cu timpul, dar se vor întinde pe întreaga durată de viață a acestora.

Pentru a stabili suma ce se cuvine părților civile cu titlu de despăgubire, instanța a luat în considerare aspectele relevante în cauză, precum gradul de rudenie, legăturile afective dintre victimă și persoanele vătămate, durata și intensitatea vătămarilor, ținând cont, totodată, de condițiile economice din #####, de practica judiciară în materie, de principiul echității și de necesitatea păstrării unui just echilibru, prin evitarea îmbogățirii fără justă cauză.

La aprecierea cuantumului despăgubirilor instanța a ținut cont de culpa concurentă a victimei, în proporția stabilită la soluționarea laturii penale, acordând sume de bani în mod egal, nefiind identificate elemente care să conducă la reținerea vreunei diferențe de afecțiune între cele trei părți civile față de victimă, sume care să reprezinte o justă compensare pentru suferințele resimțite, fără să constituie o cauză de îmbogățire fără justă

cauză.

În privința daunelor materiale solicitate, s-a reținut că nu s-a specificat partea civilă care le-a efectuat, rezultând însă din cercetare că acestea au primit ajutor de înmormântare în cuantum de aproximativ 10.000 lei.

se reține că în mod cert au fost efectuate cheltuieli de către părțile civile, ce țin în mod direct de ritualul de înmormântare și de pomenire, nu s-a făcut dovada că acestea au depășit acest cuantum, astfel încât instanța a respins solicitarea de acordare a sumei de 7.000 lei, ca neîntemeiată, nefiind dovedită existența acestor cheltuieli.

Împotriva acestei sentințe au formulat apel inculpatul cap. cls. a ###-a ##### și ##### precum și părțile civile ##### și ##### fiind susținute atât prin concluziile scrise cât și prin concluziile orale ale apărătorilor, astfel cum s-a reținut în partea introductivă a prezentei decizii.

Curtea, verificând sentința atacată, pe baza materialului probator aflat la dosar, în raport cu motivele invocate de apelanți, în conformitate cu dispozițiile art. 417 alin. (2) C. proc. pen., constată următoarele:

În urma propriei analize efectuate asupra cauzei în conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. (8) C.proc.pen., Curtea constată că instanța de fond a apreciat în mod corect, pe baza materialului probator administrat în cursul urmăririi penale, că inculpatul cap. cls. a ###-a ##### a comis fapta pentru care s-a dispus trimiterea sa în judecată, fiind dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă că, la data de 14.08.2019, în jurul orei 22:43, în timp ce conducea autovehiculul marca ##### A6 cu numărul de înmatriculare P-9486-BX pe un segment de drum în intravilanul localității Brătășani, #####, jud. ##### cu o viteză superioară limitei legale, s-a angajat în depășirea bicicletei conduse de victima ##### pe același sens de mers și cu aceeași direcție de deplasare și în momentul în care aceasta a efectuat o manevră de virare către stânga cu intenția de a pătrunde pe strada Albinelor a intrat în coliziune cu bicicleta condusă de victimă, cauzându-i acesteia din urmă decesul la fața locului.

Relevante în acest sens sunt probele administrate în faza de urmărire penală (expertiza tehnică judiciară auto, procesul – verbal de cercetare la fața locului, raportul de expertiză medico– legală de necropsie, suplimentul de expertiză tehnică judiciară, declarații suspect/inculpat) pe care inculpatul cap. cls. a ###-a ##### nu le-a contestat chiar dacă nu a înțeles să uzeze de procedura recunoașterii învinuirii.

În mod corect instanța de fond a reținut că inculpatul a încălcat dispozițiile art. 48 și art. 49, alin. 1 din OUG ##### care prevăd că în interiorul localităților limita de viteză este de 50 km/h, precum și obligația conducătorilor de autovehicule de a respecta regimul legal de viteză și de a o adapta în funcție de condițiile de drum, astfel încât să poată efectua orice manevră în condiții de siguranță. Potrivit raportului de expertiză tehnică judiciară auto, viteza autoturismului condus de inculpat la momentul producerii accidentului era de aproximativ 88 km/h, net superioară limitei legale, în condițiile în care acesta observase prezența bicicletei condusă de victimă cu cca. 50 m înainte de impact. ##### adevărat că inculpatul nu a cunoscut intenția victimei de a efectua manevra de virare la stânga, însă acest aspect de fapt nu exclude din lanțul causal acțiunea inculpatului de nerespectare a limitei legale de viteză în interiorul acelei localități. Chiar dacă accidentul s-ar fi produs și în măsura în care inculpatul ar fi circulat cu 50 km/h la momentul impactului, nu poate fi ignorat faptul că la o viteză net inferioară consecințele accidentului ar fi putut fi mult mai ușoare. ##### adevărat că peste atitudinea culpabilă a inculpatului s-a suprapus nerespectarea normelor legale de efectuare a virajelor de către victimă (art. 54, alin. 1 din OUG ##### și art. 119, lit. b din HG #####), aceasta neasigurându-se înainte de efectuarea virajului. În mod cert, accidentul ar fi putut fi evitat dacă victima s-ar fi asigurat înainte de efectuarea virajului la stânga, semnalizând intenția cu cel puțin 25 m înainte (art. 117, alin. 2 din HG #####) și observând autoturismul ##### care se angajase în depășire.

Referitor la incidența cazului de neimputabilitate prevăzut de art. 31 C.pen., Curtea reține că în cauza de față nu sunt îndeplinite condițiile cazului fortuit, de esența acestuia fiind imprevizibilitatea generală și absolută a împrejurării exterioare care se suprapune peste acțiunea sau inacțiunea inculpatului. Astfel, pentru a fi în prezența cazului fortuit în cauza de față este necesar ca nici inculpatul și nicio altă persoană să nu fi putut să prevadă manevra de virare la stânga efectuată de victimă și producerea accidentului soldat cu decesul acesteia. ##### în privința inculpatului este cert că acesta nu a prevăzut manevra bruscă a biciclistului, o altă persoană care ar fi circulat în interiorul localității cu o viteză de 44 km/h ar fi putut să o prevadă și să evite producerea accidentului.

Fapta inculpatului întrunește și condițiile de tipicitate subiectivă a infracțiunii, acesta acționând cu forma de vinovăție a culpei cu prevedere, cum a reținut în mod corect prima instanță, atitudinea subiectivă a inculpatului fiind raportată la propriile acțiuni și la urmarea imediată a infracțiunii, respectiv producerea accidentului de circulație soldat cu moartea unei persoane și nu la acțiunea victimei. Inculpatul a prevăzut faptul că prin nerespectarea vitezei legale, este posibil ca acesta să nu poată evita posibilele obstacole și să

producă un accident de circulație, urmare pe care nu a acceptat-o sperând cu ușurință că nu se va produce. Mai mult, acesta a prevăzut faptul că victima ar putea avea un comportament necorespunzător în trafic, potrivit propriilor declarații, angajându-se în depășire prin depășirea marcajului longitudinal pentru a asigura un spațiu suficient biciclistului și a evita un eventual pericol. Îmbibația alcoolică a victimei nu este dovedită de vreo probă științifică, mostrele biologice recoltate neputând furniza vreo concluzie certă, iar în condițiile în care declarațiile inculpatului și ale rudelor victimei sunt contradictorii sub acest aspect, instanța de control judiciar nu poate acorda relevanță penală acestei împrejurări de fapt invocate de apărare.

În ceea ce privește susținerile apelanților- părți civile privind gradul de culpă a victimei în producerea accidentului, Curtea reține că instanța de fond a apreciat în mod corect o culpă concurentă a victimei în producerea accidentului rutier. În sarcina apelantului- inculpat s-a reținut că acesta nu a respectat dispozițiile art. 48, art. 49, alin. 1 din O.U.G. nr.195/2002, care prevăd limita de viteză în interiorul localităților și obligația conducătorului de vehicul de a respecta regimul legal de viteză și de a o adapta în funcție de condițiile de drum, astfel încât să poată efectua orice manevră în condiții de siguranță. În aceeași măsură, victima accidentului putea evita producerea acestuia în măsura în care ar fi respectat obligațiile prevăzute de art. 54, alin. 1 din OUG ##### și art. 119, lit. b din HG #####. Astfel, chiar dacă victima avea dreptul de a efectua virajul la stânga, acesta avea obligația să se asigure că o poate face în siguranță, fără a se pune în pericol pe sine și pe ceilalți participanți la trafic și de a semnaliza în mod corespunzător. Prin același raport de expertiză tehnică judiciară menționat anterior, s-a reținut că victima putea evita producerea accidentului, mai ales în condițiile în care putea observa autovehiculul condus de inculpat angajat în depășire. Contrar susținerilor apelanților- părți civile, în sarcina inculpatului nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 120, alin.1, lit. i din HG #####, expertul tehnic auto analizând această ipoteză în cuprinsul suplimentului la raportul de expertiză și concluzionând că pătrunderea pe sensul opus de circulație delimitat prin marcaj longitudinal continuu s-a datorat încercării inculpatului de a evita impactul, iar între manevra de depășire realizată de inculpat și accidentul produs nu există o legătură de cauzalitate.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor, Curtea constată că faptele inculpatului cap. cls. a ###-a ##### înținlesc conținutul constitutiv al infracțiunii de ucidere din culpă, prevăzută de art.192 alin.(2) din Codul penal, avându-se în vedere că apelantul- inculpat a săvârșit acțiunea de ucidere din culpă a unei persoane, în timp ce exercita activitatea de șofer și prin nerespectarea regulilor de circulație rutieră prevăzută de art. 48, art. 49, alin. 1 din O.U.G. nr.195/2002.

În ceea ce privește motivul de apel referitor la individualizarea pedepsei aplicate apelantului inculpat, Curtea apreciază că acesta este nefondat și nu se impune redozarea pedepsei aplicate inculpatului, prin raportare la limitele de pedeapsă prevăzute de art. 192, alin. 2 C.pen., respectiv închisoarea de la 2 la 7 ani. În cauza de față, instanța de fond a optat pentru aplicarea unei pedepse de 2 ani închisoare, egală cu minimul special, corelativ suspendării executării pedepsei sub supraveghere. ##### în vedere maximul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită nu este posibilă aplicarea unor forme de individualizare a pedepsei mai ușoare, respectiv amânarea aplicării pedepsei sau renunțarea la aplicarea pedepsei. Măsurile și obligațiile stabilite în sarcina inculpatului în cadrul supravegherii respectă dispozițiile legale, fiind individualizate în mod judicios, fiind adecvate pentru reeducarea inculpatului și pentru atingerea scopului pedepsei.

Sub aspectul pedepselor complementare și accesorii, Curtea reține că în mod temeinic inculpatului i-a fost interzisă exercitarea dreptului de a conduce pe drumurile publice vehicule pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, pe o perioadă de 2 (doi) ani, în condițiile în care faptele din prezenta cauză prezintă o gravitate medie întrucât inculpatul a condus autovehiculul pe un drum public cu o viteză peste limita legală, încălcându-și propriile obligații, lovind un biciclist, accidentul de circulație soldându-se cu moartea victimei. Chiar dacă la producerea rezultatului periculos a contribuit în egală măsură și victima, aplicarea pedepsei complementare pe durata stabilită de prima instanță este necesară pentru reeducarea inculpatului și prevenirea comiterii altor infracțiuni, durata acesteia fiind suficientă pentru a-i da ocazia acestuia să reflecteze asupra propriului comportament în trafic și asupra importanței respectării regulilor de circulație.

Cu privire la daunele morale la care a fost obligat asiguratorul către părțile civile, Curtea apreciază că acestea sunt corect stabilite, luând în considerare toate împrejurările cauzei - atât situația de fapt concretă, cât și urmările produse, respectiv pierderea soțului, respectiv a tatălui, în mod cert fiind cauzate suferințe psihice părților civile. Despăgubirile acordate pentru prejudiciul nepatrimonial nu au rolul de evalua intensitatea legăturii de atașament dintre victimă și solicitant și nici de a cuantifica durerea cauzată de moartea victimei, reprezentând o minimă compensație menită să ușureze suferința. Curtea arată că sumele solicitate de către părțile civile cu titlu de despăgubiri morale sunt vădit exagerat având în vedere că scopul daunelor morale este în principiu acela de a oferi celor vătămați posibilitatea de a trece mai ușor peste evenimentul nefericit, iar la stabilirea nivelului acestora nu se poate face abstracție de elemente precum culpa concurentă a victimei, nivelul general de trai al societății și condițiile concrete socio-economice de la momentul acordării. Nu în

ultimul rând însă, cuantumul daunelor morale nu poate constitui un prilej de îmbogățire fără just temei pentru rudele victimei în dauna asiguratorului. Cuanumul daunelor morale nu are drept scop a se crea aparența că "s-a făcut dreptate", daunele morale neavând rolul de "pedeapsă civilă", cu atât mai mult cu cât acestea sunt achitate de o societate de asigurare, iar nu de inculpat.

În ceea ce privește daunele materiale și motivul de apel care vizează acordarea sumei de 7000 lei, Curtea constată că și acest motiv de apel nu este fondat.

Potrivit art. 1392 C.civ. cel care a făcut cheltuieli în caz de deces al victimei, pentru înmormântare are dreptul la înapoierea lor de la cel care răspunde pentru fapta ce a prilejuit aceste cheltuieli.

Totodată sunt incidente și dispozițiile art. 1393 al. 1 C.civ., conform cărora "##### în cadrul asigurărilor sociale s-a recunoscut dreptul la un ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul ori pensia."

Analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei, Curtea constată că apelanții-părți civile au încasat suma reprezentând ajutorul de deces, însă suma exactă nu este cunoscută în mod exact, deși acestora le revenea sarcina probei. Totodată, la dosarul cauzei nu au fost depuse înscrisuri din care să rezulte măcar parțial efectuarea unor cheltuieli cu ocazia înmormântării și pomenirilor ulterioare și nici un cuantum aproximativ al acestora, instanța de judecată fiind în imposibilitate de a aprecia cuantumul acestor cheltuieli, diferența față de ajutorul încasat, titularul dreptului la despăgubire. Declarația martorului nu poate dovedi singură, în lipsa coroborării cu alte probe, întinderea prejudiciului material decurgând din fapta ilicită a inculpatului.

Pe cale de consecință, Curtea – în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen., va respinge ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul cap. cls. a ###-a ##### precum și de părțile civile #####, ##### și ##### împotriva sentinței penale nr.##/26.04.2024 pronunțate de Tribunalul ##### București în dosarul nr.###/753/2023.

În baza art. 275 alin. (2) C.proc.pen. va obliga apelantul- inculpat și apelantele-părți civile la plata cheltuielilor judiciare către stat în cuantum de 200 lei fiecare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECIDE:

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.proc.pen., respinge ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul cap. cls. a ###-a ##### precum și de părțile civile #####, ##### și ##### împotriva sentinței penale nr.##/26.04.2024 pronunțate de Tribunalul ##### București în dosarul nr.###/753/2023.

În baza art. 275 alin. (2) C.proc.pen. obligă apelantul- inculpat și apelantele-părți civile la plata cheltuielilor judiciare către stat în cuantum de 200 lei fiecare.

Definitivă.

Pronunțată conform art. 405, alin. 1 C.proc.pen., astăzi, 10.07.2024.

PREȘEDINTE,

Mr. #####

JUDECĂTOR,

Cpt. #####

GREFIER,

#####

Red.###/2 ex/10.07.2024

Tehn.###

T.M .B./cpt.I.R.V.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO